

6

Delegation i brådskande ärenden enligt 6 kap. 39 § kommunallagen

Beslutsförslag

1. Socialnämnden uppdrar enligt 6 kap. 39 § KL åt nämndens ordförande Christina Funhammar (M) samt när nämndens ordförande ej är tillgänglig åt nämndens 1:e vice ordförande Arne Ekstrand (KD) att på nämndens vägnar fatta beslut i ärenden som är så brådskande att nämndens avgörande inte kan avvaktas.
2. Beslut som fattas i enlighet med 6 kap. 39 § KL ska anmälas till nämnden vid kommande sammanträde.
3. Paragrafen förklaras omedelbart justerad

Tjänsteutlåtande

Socialförvaltningen

Till Socialnämnden

Datum 2018-02-26

Dnr SN 2018/0030

Delegation i brådskande ärenden enligt 6 kap. 39 § kommunallagen

Sammanfattning

En nämnd har möjlighet enligt 6 kap. 39 § kommunallagen (KL) att uppdra åt ordföranden eller annan ledamot i nämnden att besluta på nämndens vägnar i ärenden som inte i vanliga fall beslutas av en delegat och som är så brådskande att nämndens avgörande inte kan avvaktas.

Beslutsförslag

Socialnämndens beslut

1. Socialnämnden uppdrar enligt 6 kap. 39 § KL åt nämndens ordförande Christina Funhammar (M) samt när nämndens ordförande ej är tillgänglig åt nämndens 1:a vice ordförande Arne Ekstrand (KD) att på nämndens vägnar fatta beslut i ärenden som är så brådskande att nämndens avgörande inte kan avvaktas.
2. Beslut som fattas i enlighet med 6 kap. 39 § KL ska anmälas till nämnden vid kommande sammanträde.
3. Förklara paragrafen omedelbart justerad.

Bakgrund

När nämnden är förhindrad att delegera sin beslutanderätt, eller när nämnden inte av en annan anledning har gjort det, och ändå måste fatta beslut i ärenden som är så brådskande att nämndens behandling av dessa inte kan inväntas medger kommunallagen att nämnden får uppdra åt ordförande eller annan ledamot att på nämndens vägnar besluta i sådana ärenden.

Av 6 kap. 38 § KL framgår att en nämnd inte kan delegera följande beslutanderätt;

- Ärenden som avser verksamhetens mål, inriktning, omfattning eller kvalitet.
- Framställningar eller yttranden till fullmäktige liksom yttranden med anledning av att beslut av nämnden i dess helhet eller av fullmäktige har överklagats.
- Ärenden som rör myndighetsutövning mot enskilda, om de är av principiell beskaffenhet eller av större vikt
- Ärenden som väckts genom medborgarförslag och som lämnats över till nämnden.
- Ärenden som enligt lag eller annan författning inte får delegeras.

Under senare tid har det utvecklats rättspraxis rörande vilka beslut som kan vara av större vikt i samband med myndighetsutövning inom socialtjänsten och kan därmed inte delegeras. Exempelvis bedöms beslut enligt 14 § 2 stycket 1 och 2 p. lagen med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU) (hemlighållande av vistelseort), efter dom i Högsta förvaltningsdomstolen (HFD 2016 ref. 74), vara ärenden av större vikt och inte få delegeras. Högsta förvaltningsdomstolen konstaterar även att hemlighållande av vistelseort är ett ärende av brådskande karaktär och att i sådant fall kan beslutsfattandet i ärendet uppdras enligt delegationsbestämmelsen i 6 kap. 39 § KL. Efter Högsta

Tjänsteutlåtande

Förvaltningsrättens dom har kammarrätten i Jönköping, i mål 2017-2322 dom den 11 september 2017, bedömt att ett beslut om umgängesbegränsning har stora likheter med beslutet om att hemlighålla den unges vistelseort då det i båda fallen är fråga om att begränsa en vårdnadshavares möjligheter till kontakt med ett barn som vårdas med tvång utanför hemmet. Kammarrätten kom fram till att sådant beslut måste anses vara av principiell beskaffenhet eller annars av större vikt.

Förvaltningens slutsatser

Tvångslagstiftningarna LVU och lagen om vård av missbrukare i vissa fall (LVM) innehåller flera beslut som, utifrån den rådande rättspraxis, kan handla om myndighetsutövning mot enskilda som är av principiell beskaffenhet eller av större vikt och att beslutanderätten i sådana fall inte kan delegeras till tjänstemän eller socialt utskott. Enligt förvaltningens bedömning finns det därför anledning att på liknande sätt tillämpa Högsta förvaltningsrättens ståndpunkt i flera fall när beslut fattas enligt LVU och enligt LVM. Exempel på sådana beslut är när man begränsar den enskildes rörelsefrihet eller umgänge och läkarundersökningar som görs under tvång och gäller paragraferna 14 § 2 st. p. 1 och 2, 31 § och 32 § 1 st. LVU samt 9 §, 45 § 1 st. p. 1 och 2 LVM när nämndens avgörande inte kan avvaktas. Förvaltningen vill därför särskilt understryka att ärenden som är av principiell beskaffenhet eller av större vikt samt rör myndighetsutövning mot enskilda kan de inte delegeras utan beslut ska fattas av nämnden, eller när ärenden är så brådskande att nämndens beslut inte kan avvaktas, med stöd av 6 kap. 39 § KL.

Förvaltningen samt den som fattar beslutet på nämndens vägnar måste alltid göra en bedömning i varje enskilt fall om nämndens sammanträde kan inväntas och beslut fattas av nämnden. De beslut som fattas med stöd av 6 kap. 39 § ska anmälas vid nämndens nästa sammanträde för att de övriga i nämnden ska få kännedom om vilka beslut som har fattats samt kunna följa upp besluten som tas av delegaterna.

Susanna Kiesel
Socialdirektör

Anne Savolainen
Administrativ samordnare/förvaltningsjurist

Expedieras

- Akt